

BEJART BALLET LAUSANNE

Artistic Director
GIL ROMAN

10 χρόνια
10 years

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΠΑΛΕΤΑ
GREAT BALLETS

Με ιδιαίτερη χαρά και ξεχωριστή περηφάνια ο Δήμος Λεμεσού διοργανώνει για δέκατη συνεχή χρονιά τον καθιερωμένο πια θεσμό «ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΠΑΛΕΤΑ». Χωρίς αμφιβολία «ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΠΑΛΕΤΑ» αποτελούν ένα από τα κορυφαία πολιτιστικά γεγονότα της χώρας μας και προσελκύουν κάθε χρόνο με μεγάλη επιτυχία πλήθος ντόπιων, αλλιά και ξένων επισκεπτών.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του θεσμού αυτού, έχουν φιλοξενηθεί διάσημα μπαλέτα όπως τα Κίρον και τα Bolshoi, το αυτοκρατορικό Μπαλέτο της Μαγα Plitsekaya, παρουσιάζοντας τα καλύτερα κλασικά μπαλέτα όλων των εποχών όπως «Η Λίμνη των Κύκνων», «Ρωμαίος και Λουλιέτα», «Giselle», «Δον Κιχώτης», «Σπάρτακος», αλλιά και πιο μοντέρνες εκφράσεις χορού όπως το ιρλανδικό «Lord of the dance», παραστάσεις που καθιέρωσαν την πόλη μας ως πολιτιστικό κέντρο μεγάλης εμβέλειας.

Για τη χρονιά αυτή επιλέξαμε μια καινούργια πρόταση, την ομάδα χορού Béjart Ballet της Λωζάνης, την ομάδα που ίδρυσε ο δάσκαλος χορού Maurice Béjart που φέρει και την ονομασία «Τα μπαλέτα του 20ου αιώνα» και που κατατάσσεται ανάμεσα στις καλύτερες ομάδες μοντέρνου χορού παγκοσμίως.

Είμαι βέβαιος ότι η φεινή διοργάνωση θα σημειώσει μεγάλη επιτυχία, αλλιά θα προβάλει ταυτόχρονα την πόλη και τη χώρα μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ανδρέας Χρίστου

Ανδρέας Χρίστου
Δήμαρχος Λεμεσού

M a u r i c e

Béj
A
rt

Ο Maurice Béjart γεννήθηκε στη Μασσαλία την 1η Ιανουαρίου του 1927. Χορευτής και στη συνέχεια χορογράφος, έκανε το ντεμπούτο του στο Παρίσι. Το 1960 δημιούργησε στις Βρυξέλλες τη χορευτική ομάδα Ballet du XXe Siecle (Μπαλέτο του 20ου αιώνα). Ένα τέταρτο του αιώνα αργότερα μετέφερε την ομάδα του στη Λωζάνη (Bejart Ballet Lausanne).

Τη βασική του μόρφωση ως χορευτής, ο Maurice Béjart την απέκτησε κοντά στη Madame Egorova, τη Madame Rousanne και τον Leo Staats. Την κλασική του μόρφωση ο Béjart την πήρε στο Vicky (1946), και αργότερα κοντά στην Janine Charrat, τον Roland Petit και κυρίως στο Λονδίνο στο International Ballet (Διεθνές Μπαλέτο). Μία περιοδεία στη Σουηδία μαζί με το Ballet Culberg (1949) τον βοήθησε να ανακαλύψει τις τεχνικές του χορογραφικού εξηρησιονισμού, και ένα συμβόλαιο για μια σουηδική ταινία τον φέρνει για πρώτη φορά αντιμέτωπο με τον Stravinsky.

Κι όμως είναι με τα έργα του Chopin κατά την επιστροφή του στο Παρίσι που ο Maurice Béjart εργάζεται υπό την αιγίδα του κριτικού Jean Laurent. Ο χορευτής από τότε ανεβαίνει και ως χορογράφος. Το 1955, με την ταμπέλα Ballets de l'Étoile, εγκαταλείπει την οδό που χάραξε με την Symphonie pour un home seul (Συμφωνία για ένα μοναχικό άνθρωπο) με μουσική P. Henry και P. Schaeffer. Αποκτώντας στη συνέχεια τη δική του προσωπική έκφραση μπορεί να εντυπωσιάζει με μια σειρά από δημιουργίες: Haut Voltage (Υψηλή Τάση), Prométhée (Προμηθέας), Sonate à Trois (Σονάτα για τρεις), (βασισμένο στο έργο του Ζ.Π. Σαρτρ, Huis Clo).

Όπως σημειώνει ο νέος διευθυντής του Theatre de la Monnaie, Maurice Huisman, ο Béjart ανεβάζει θριαμβευτικά το έργο Sacre du Printemps (1959) (Η Στέψη της Άνοιξης). Αυτό σηματοδοτεί την ίδρυση του Ballet du XXe Siecle (Μπαλέτο του 20ου αιώνα – 1960), μιας διεθνούς χορευτικής ομάδας η οποία με τον Béjart επικεφαλής περιοδεύει σ' ολόκληρο τον κόσμο. Στην επιτυχία με το έργο Sacre du Printemps προσθέτει ακόμα το Bolero (1961), το Messe pour le temps present (1967) (Λειτουργία για το Παρόν) και το έργο L'Oiseau de feu (Το Πουλί της Φωτιάς – 1970). Ως φίλτρος του φιλοσόφου Gaston Berger, μέσα στο πνεύμα του κοσμοπολιτισμού, αρχίζει να ασχολείται με τους διάφορους τρόπους έκφρασης ξένων πολιτισμών (Bhakti, Golestan, Kabuki, Dibouk, Pyramide), ως μέρος ενός πλούσιου μουσικού ρεπερτορίου (από τον Boulez ως τον Wagner).

Το παιδαγωγικό του πνεύμα τον ωθεί να δημιουργήσει τη Σχολή Rudra στις Βρυξέλλες το 1970, και στη συνέχεια στην Dakar το 1977, και τη Σχολή – Στούντιο Rudra στη Λωζάνη το 1992. Το πέρασμα από το Ballet du XXe Siecle στο Béjart Ballet Lausanne (1987) έγινε χωρίς καμία διακοπή. Το 1992, ο Béjart αποφάσισε να μειώσει τον αριθμό των ατόμων της ομάδας του σε καμιά τριανταριά χορευτές για «να επιστρέψει στην ουσία της έκφρασης». Μεταξύ των πολλών μπαλέτων που έχουν δημιουργηθεί για αυτή την ομάδα, συγκαταλέγονται και: Ring um den Ring, Le Mandarin merveilleux, King Lear-Prospero, A propos de Sheherazade, Le Presbytere...!, Mutationx, La Route de la soie, Le Manteau, Enfant-Roi, La Lumiere des eaux et Lumiere.

Σκηνοθέτης στο θέατρο (La Reine verte, Casta Diva, Cinq No modernes, A-6-Roc), της όπερας (Salomé, La Traviata & Don Giovanni), δημιουργός ταινιών (Bhakti, Paradoxe sur le comedien...) ο Béjart έχει επίσης εκδώσει διάφορα βιβλία (μυθιστορήματα, αναμνήσεις, θεατρικά έργα). Ο Αυτοκράτορας Χιροχίτο του απένειμε με τη διάκριση του L'Ordre du Soleil Levant (1986) (Ταξίαρχος του Ανατέλλοντος Ηλίου) και ο Βασιλιάς Μπωντουέν τον ανέδειξε στο αξίωμα Grand Officer de l'Ordre de la Couronne (1988) (Μέγας Αξιωματικός της Τάξης του Στέμματος). Ο Ιαπωνικός Σύνδεσμος τέχνης του απένειμε τον διακεκριμένο τίτλο Premium Imperiale (1993), Αυτοκρατορικό Βραβείο και το ίδρυμα Inamori το Βραβείο Κιότο. Το 1944, ο Béjart εκλέχθηκε αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Ινστιτούτου της Γαλλίας.

Ο Maurice Bejart πέθανε στην Λωζάνη, στις 22 Νοεμβρίου 2007 μετά την ολοκλήρωση της τελευταίας του δουλειάς «Ο γύρος του κόσμου σε 80 λεπτά». Μία δουλειά που δεν πρόλαβε να δει στην σκηνή.

Η Είδηση: "Ο χορογράφος Μορίς Μπεζάρ, ένας από τους ιδρυτές του σύγχρονου χορού, πέθανε σε ηλικία 80 ετών, ανακοίνωσε στο Γαλλικό Πρακτορείο, το Μπαλέτο Μπεζάρ Λωζάνης (BBL), το οποίο εκείνος διύθυσε από εικοσαετίας στην ελβετική αυτή πόλη."

Είπε για κείνον η περίφημη Κουβανή χορεύτρια Αλίσια Αιλόνσο, διευθύντρια του Εθνικού Μπαλέτου της Κούβας: "Ήταν ένας από τους μεγαλύτερους χορογράφους όλων των εποχών, ήταν ο φιλόσοφος της τέχνης του."

Εκείνος έλεγε: "Πιστεύω μόνο σ' ένα Θεό που ξέρει να χορεύει. Ο χορός είναι σαν την ανάσα. Οι άνθρωποι είναι γεννημένοι για να χορεύουν, είναι μέρος της φύσης τους."

Ο Maurice Béjart, ως άνθρωπος που τράβηξε την δικιά του βαθιά χαρακιά στο αυλάκι της ανθρώπινης δημιουργίας, δεν πεθαίνει. Στην χαρακιά του βαδίζουν ήδη οι επόμενοι. Κι εκείνη έχει ήδη τ' όνομα του.

M a u r i c e

Béj Art

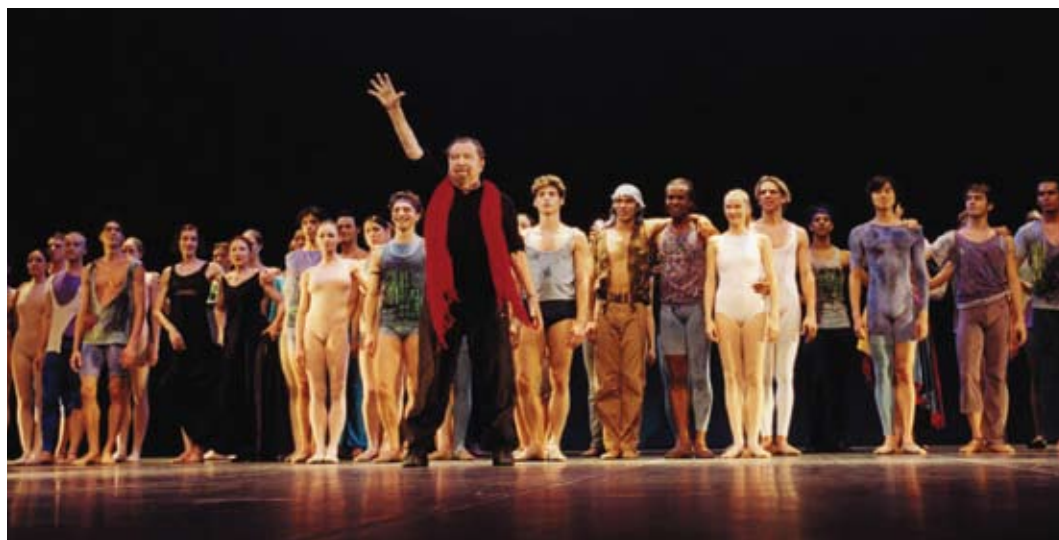
Son of philosopher Gaston Berger, Maurice Béjart was born on January 1, 1927 in Marseille (France). He made his debut, first as a dancer and then as a choreographer, in Paris. In 1960, he formed his own company, the Ballet du XXe Siècle, in Brussels (Belgium). 25 years later, the troupe relocated to Lausanne (Switzerland) to be renamed Béjart Ballet Lausanne. Maurice Béjart puts down roots wherever his work takes him. It was during a tour with the Swedish Ballet Culberg (1949) that he discovered his strength for expression through choreography. Shortly afterwards, while working on a Swedish film production, he met Igor Stravinsky for the first time.

His first great triumph came in 1959, when Béjart created his monumental Rite of Spring for Maurice Huisman, the new director of Théâtre Royal de la Monnaie in Brussels. This ballet paved the way for the launch of Ballet du XXe siècle in 1960, which triumphed on numerous worldwide tours. The Rite of Spring was followed by his most famous work to this day, Ravel's Bolero (1961), and later by Messe pour le temps présent (1967) and The Firebird (1970). Developing a marked taste for cultural diversity, Béjart went on to create works that expressed the core of different civilizations in the form of dance (Bhakti, Golestan, Kabuki, Dibouk, Pyramide) and illustrated a rich musical repertoire extending from Wagner to Boulez.

A natural teacher, Béjart founded the Mudra School in Brussels in 1970, and then in Dakar seven years later. In 1992, the Rudra School and Workshop opened its doors in Lausanne. The transformation of Ballet du XXe siècle into Béjart Ballet Lausanne (1987) took place without interruption. In 1992, in order to rediscover the essence of interpretation, the size of the company was trimmed to about thirty dancers. This move was followed by numerous ballets created for the new troupe: Ring um den Ring, Le Mandarin Merveilleux, King Lear – Prospero, A propos de Shéhérazade, Le Presbytère... !, Mutationx, La Route de la soie, The Overcoat, Enfant-Roi, Lumière, Tokyo Gesture...

As well as directing plays (La Reine verte, Casta Diva, Five Modern Nô Plays, A-6-Roc), operas (Salomé, La Traviata, Don Giovanni) and films (Bhakti, Paradoxe sur le comédien), Maurice Béjart also wrote a novel, a personal diary and a play. He was granted with the Order of the Rising Sun from Emperor Hirohito of Japan (1986) and was named Great Officer of the Order of the Crown by King Baudouin of Belgium (1988). In 1993, the Japan Art Association awarded him its prestigious Premium Imperial Prize, while soon after the Inamori Foundation gave him the Kyoto Prize (1999). In 1994, Maurice Béjart was elected a Free Member of the Académie des Beaux-Arts de l'Institut de France. On December 4, 1995, the Pope Jean-Paul II gave him the Peace Foundation award. The city of Lausanne granted him the Bourgeoisie d'Honneur on December 3, 1996. In 2001, he received the Laurent Perrier Grand Siècle award from the hands of Jeanne Moreau. In August 2002, he created a new troupe for young dancers, Compagnie M, and his new ballet Mère Teresa et les enfants du monde. It premiered in Lausanne at the Théâtre de Beaulieu on October 18.

In October 2003, he paid homage to Fellini on the tenth anniversary of his death, with Ciao Federico. He received the insignia of Commandeur des Arts et des Lettres from the Ambassador of France to Switzerland. 2004 marked the 50th anniversary of his role as director of the company. He then staged L'Art d'être grand-père together with the young dancers of the troupe. In 2005, he creates L'Amour-la Danse, a show featuring over ten scenes of his greatest ballets, and also Zarathoustra, le Chant de la Danse, his most recent major worldwide creation. In 2006, on the eve of Maurice Béjart's eightieth birthday, he creates La Vie du danseur racontée par Zig et Puce. While working on what will be his last creation, Le Tour du Monde en 80 Minutes, Maurice Béjart passes away on November 22, 2007.

Cyprus welcomes you to year-round warmth.

"Kopiaste" is a word you'll hear throughout Cyprus. It means "welcome, come in and join us". Welcome to an island where people's hospitality shines all year long. Welcome to sharing a delicious meal, a drink and a conversation in a hilltop village café. Welcome to pine-scented forests, golden beaches and 300 days of sunshine. So this year, if you want to feel more at ease than you ever thought possible, visit Cyprus.

Why not go to www.visitcyprus.com right now - you'll be very welcome!

Cyprus Tourism Organisation, P.O. Box 24535, 1390 Nicosia, Cyprus.
Tel: 00357 22691100. Email: cytour@visitcyprus.com

Love Cyprus

The year-round island

R Gil Roman

Ο Gill Roman είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής των "Bejart Ballet Lausanne" από το Δεκέμβριο του 2007. Γεννήθηκε στην πόλη Ales της γαλλικής επαρχίας Gard. Άρχισε μαθήματα χορού σε ηλικία επτά χρονών, στην πόλη Montpellier, και συνέχισε τις σπουδές του υπό τη διεύθυνση της Marika Besobrasova, στην Academie Princesse Grace de Monte-Carlo (Ακαδημία Πριγκίπισσα Γκρέϊς του Μοντε Κάρλο). Εμβάθυνε στην εκπαίδευση του ως χορευτής κοντά σε μεγάλους καθηγητές όπως την Rosella Hightower και τον Josi Ferran στο Centre International de Cannes (Διεθνές Κέντρο Καννών). Ο Gill Roman έγινε μέλος των Bejart Ballet Lausanne των Μπαλέτων του 21ου αιώνα από το 1979. Έστρεψε τα φώτα της προσοχής πάνω του ερμηνεύοντας το ρόλο του Messe στο έργο "Pour le temps future" και το ρόλο του Hanan στο έργο που δημιούργησε στο Dibouk. Το αδιαμφισβήτητο ταλέντο του σαν χορευτή και σαν ηθοποιό εκτίθενται σε μια σειρά μπαλέτων που ερμηνεύει και εμψυχώνει: Hamlet, Ring um den Ring, M. C, Le Mandarin merveilleux, Ballet for Life, Le Manteau, Juan y Teresa with Marie-Claude Pietragalla, Dialogue de l'ombre double, Symphonie pour un homme seul, Lumière, La mort du Tambour, Renard, lokanaan, Six personnages en qukte d'un danseur, Zarathoustra, La Vie du danseur...

Το 2005 ο Gil Roman έγινε ο δέκτης του περίφημου Danza & Danza Award του καλύτερου χορευτή για το ρόλο του στο έργο Jacques Brel in Brel & Barbara. Το 2006 το Συμβούλιο της Επιτροπής Χορού του Μονάχου του απένειμε το βραβείο Nijinsky.

Οι φυσικές του ικανότητες σαν χορευτής, σαν ηθοποιός αλλά και σαν χορογράφος σε έργα όπως A-6-Roc, Paradoxe sur le comidien, L'Habit ne fait pas le Moine, Echographie d'une baleine, Le Casino des Esprits και Aria, έχουν καθιερώσει το Gil Roman σαν κάτι παραπάνω από ένα απλό ταλαντούχο καλλιτέχνη.

Artistic Director of the Béjart Ballet Lausanne since December 2007, Gil Roman joined Maurice Béjart at the Ballet du XXe siècle in 1979, after intensive training with Rosella Hightower and José Ferran. Noticed first as the lead role of Messe pour le temps futur and the role of Hanan, which he created in Dibouk, his undisputed talents as a dancer and actor are demonstrated in an ever-growing list of ballets, which he performs and often incarnates: Hamlet, Ring um den Ring, M. C, Le Mandarin merveilleux, Ballet for Life, Le Manteau, Juan y Teresa with Marie-Claude Pietragalla, Dialogue de l'ombre double, Symphonie pour un homme seul, Lumière, La mort du Tambour, Renard, lokanaan, Six personnages en quête d'un danseur, Zarathoustra, La Vie du danseur...

In 2005, Gil Roman is the recipient of the prestigious Danza & Danza Award for Best Dancer, for his performance as Jacques Brel in Brel & Barbara. In 2006, the Monaco Dance Forum awarded him the Nijinsky Award.

Beyond his qualities as an actor (A-6-Roc, Paradoxe sur le comédien) or as a choreographer (L'Habit ne fait pas le Moine), the success of Réflexion sur Béla and other recent creations such as Echographie d'une baleine, Le Casino des Esprits and Aria, the intelligence of his work paired with a relevant view on things helped establish Gil Roman as much more than just a talented artist.

Από το 1971 κατασκευάζουμε έργα υποδομής με ποιότητα και αξιοπιστία, και συνεχίζουμε...

[γέφυρες] [αυτοκινητόδρομοι] [αποχετευτικά συστήματα]
[διαχωρισμοί οικοπέδων]

NEMESIS
ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΤΔ

Igor et Nous

Le Chef	Gil Roman (le 11), Domenico Levrè (le 12)
Pas de quatre	Kateryna Shalkina ou Florence Leroux-Coleno, Pauline Voisard, Daria Ivanova, Luisa Diaz Gonzalez
Pas de trois	Dawid Kupinski, Thierry Deballe, Dafni Mouyiassi ou Virginie Nopper
Pas de deux	Martin Vedel, Catherine Zuasnabar

Le Casino des Esprits

Les quatre esprits	Elisabet Ros, Julien Favreau, Dawid Kupinski, Dafni Mouyiassi
Les sept masques	Keisuke Nasuno, Oscar Chacon, Etienne Béchard, Neel Jansen Johann Clapson, Arthur Louarti, Gabriel Arenas Ruiz
Les trois courtisanes	Daria Ivanova, Catherine Zuasnabar, Luisa Diaz Gonzalez
Les trois hommes	Angelo Murdocco, Thierry Deballe, Valentin Levalin
Les filles	Florence Leroux-Coleno, Virginie Nopper, Sidonie Fossé Emilie Delbée, Lisa Cano, Oana Cojocar

Ce que l'amour me dit

Lui	Julien Favreau
Elle	Elisabet Ros
L'enfant	Arthur Louarti

Johann Clapson, Etienne Béchard, Gabriel Arenas Ruiz, Juan Sanchez Neel Jansen, Adrian Cicerone, Florence Leroux-Coleno Bérénice Baza, Emilie Delbée, Simona Tartaglione, Sidonie Fossé

Daria Ivanova
Domenico Levrè
Valentin Levalin, Marco Merenda
Virginie Nopper
Keisuke Nasuno
Dawid Kupinski
Kateryna Shalkina
Martin Vedel, Thierry Deballe
Catherine Zuasnabar
Oscar Chacon

Igor et Nous

A few years ago, we made a ballet, Igor and me, to the voice of Stravinsky whilst making the orchestra rehearse. We have tried to go further in this direction, with several dancers to produce an impact of music that leaves the composer's mouth to animate the dancers' legs. In a new and unusual way.

Le Casino des Esprits

Ordered by Maurice Béjart to Gil Roman for the 50th anniversary of the company, this ballet is dedicated to Venice, on the music of Antonio Vivaldi. This chorographic sequel stages four spirits that haunt the remains of a residence, today, considered gone. Like Nietzsche the writer in Ecce Homo: 'when I search for another word to express the term Music, I never find a word other than Venice.' The Casino des Esprits, Casino of spirits takes us to the Venice that Gil Roman dreams of, to the insistent sound of the music of 'Prete Rosso'.

Ce que l'amour me dit

*It is during the year 1895 that Gustav Mahler composed his grand Symphony N°3 in six movements. Mahler was highly influenced at that time by the ideas and work of Nietzsche, and his music is the proof of this. Even though, he never truly wrote 'music for a program', Mahler often liked to give literal titles to his work. He firstly named this Symphony 'The Joyful Knowledge' after the book of Nietzsche, to then transform it into 'A Summer Night's Dream'. In the same way, each movement of the work itself has its own name that has actually been altered several times before reaching its final version. This ballet uses the last three movements of the Symphony: the fourth, *Ce que l'homme me raconte*, What man tells me, is sung to an poetic extract of Zarathoustra; the fifth, *Ce que les anges me racontent*, What the angels tell me, is a simple song that is drawn from *Knaben Wunderhorn*, poetic collection from where Mahler has drawn a constant inspiration. Finally, the last movement, the great Adagio that crowns the symphony, has been named by the composer *Ce que l'Amour me dit*, What love tells me. Coincidence ... At about the same time, Richard Strauss composed his Symphonic poem *Also Sprach Zarathustra*.*

Maurice Béjart, 1974

2008 BEJART BALLET 2009
LAUSANNE

Elisabet Ros

Kateryna SHAIKINA

Catherine ZUASNABAR

Florence LEROUX-COLENO

Virginie NOPPER

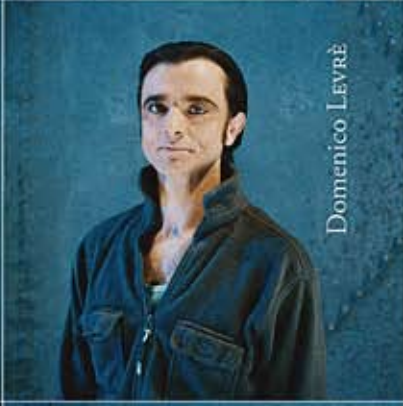
Sidonie FOSSÉ

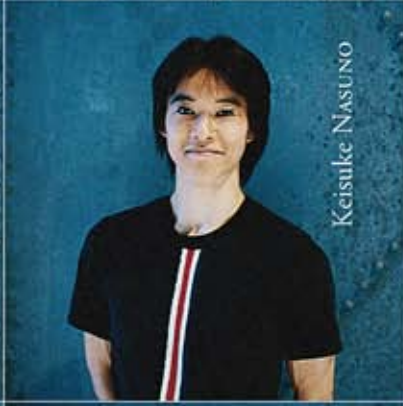
Oana COJOCARU

Julien FAVREAU

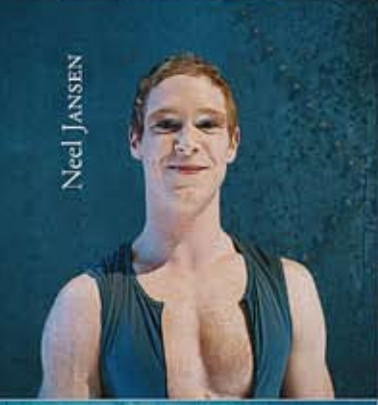
Domenico LEVRÈ

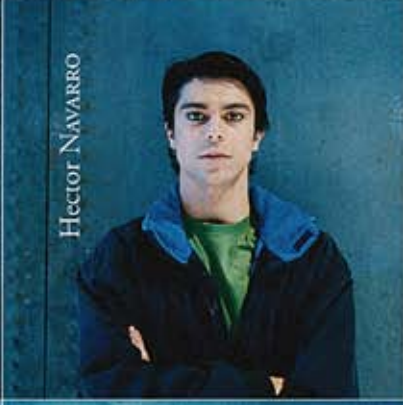
Keisuke NASUNO

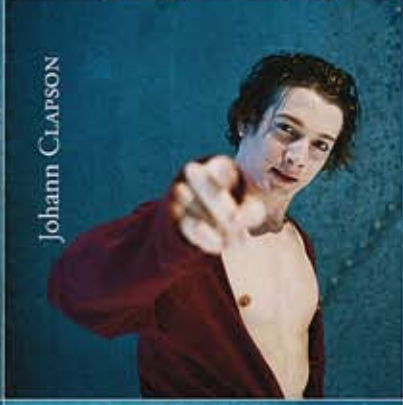
Oscar CHACON

Neel JANSEN

Hector NAVARRO

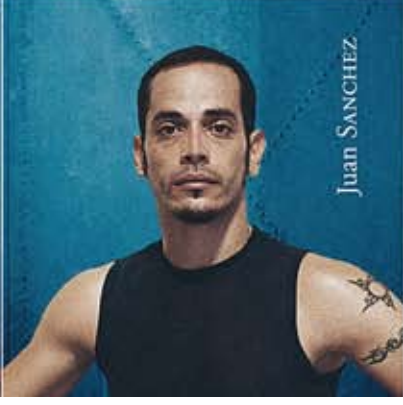
Johann CLAPSON

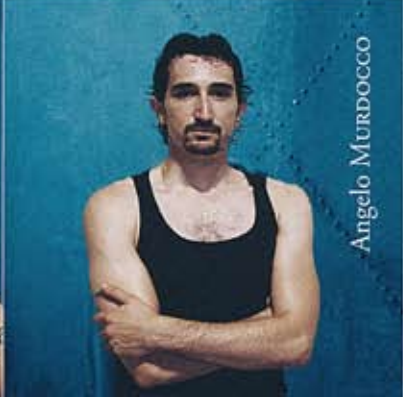
Etienne BÉCHARD

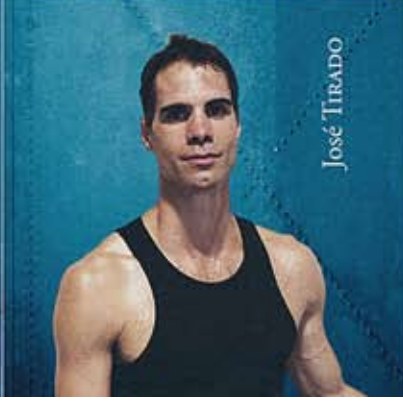
Juan PULIDO

Juan SANCHEZ

Angelo MURDOCCO

José TIRADO

Daria IVANOVA

Daphni MOUYASSI

Luisa DIAZ GONZALEZ

Émilie DELBÉE

Béatrice BAZA

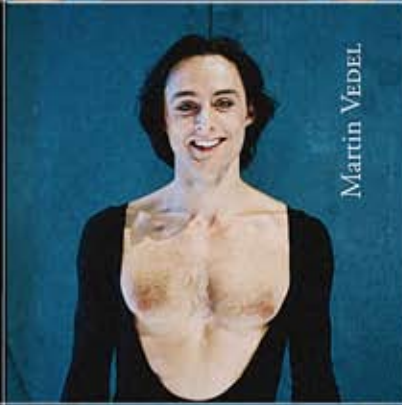
Lisa CANO

Simona TARTAGLIONE

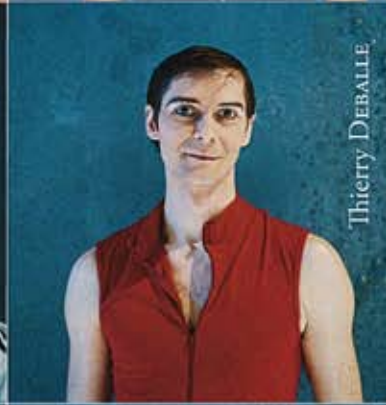
Pauline VOISARD

Martin VEDEL

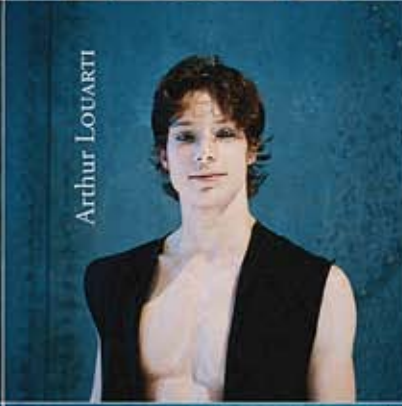
Dawid KUPIŃSKI

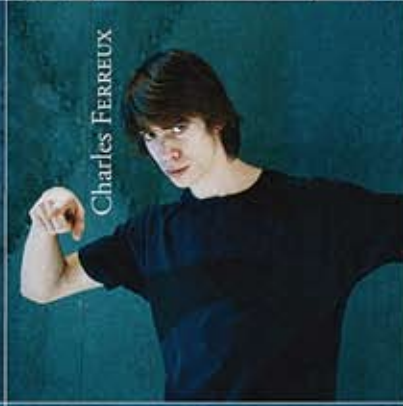
Thierry DEBALLE

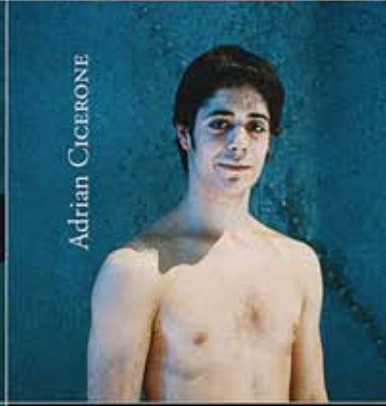
Valentin LEVALIN

Arthur LOUARTI

Charles FERREUX

Adrian CICERONE

Gabriel ARENAS RUIZ

Marco MERANDA

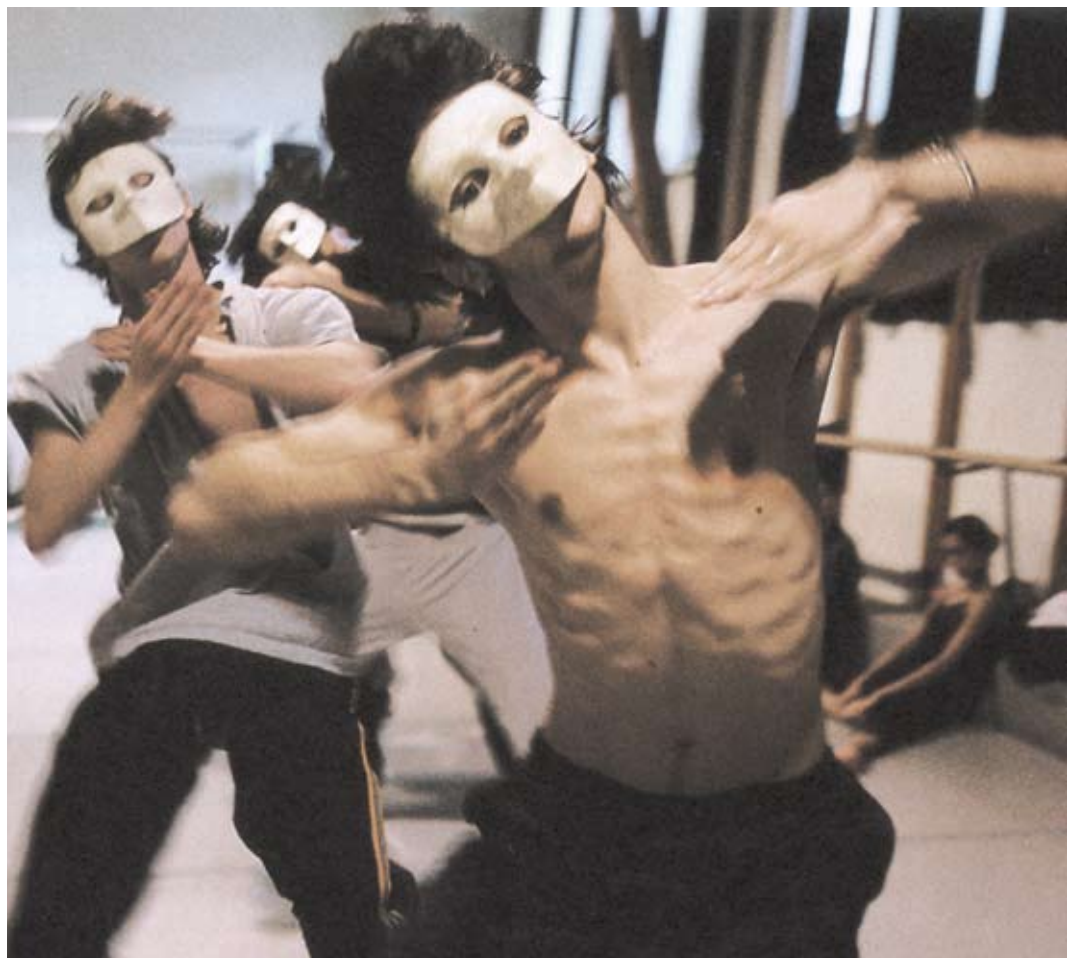

Gil ROMAN

At the end of June 1987 in Brussels, the curtain falls for the last time over the Ballet du XXe Siècle. Six weeks later the Béjart Ballet Lausanne begins its rehearsals. A change in continuity... Béjart sets off on a new cascade of creations. *Souvenir de Leningrad, Prélude à l'après-midi d'un faune, ... Et valse, Cantique*. First, in a gym room and then in the ballroom of the Palais de Beaulieu, the dancers soon give up their very sweat and blood. The three years that follow will see Maurice Béjart creating fascinating works such as *1789... et nous* designed for the bicentenary of the French revolution and danced at the Champs-Élysées in Paris. The creative flow culminates in 1990, when he creates the masterpiece of a lifetime: *Ring um den Ring*, adapted from the *Ring der Niebelungen* by Richard Wagner - a fascinating show that lasts almost five hours. In 1991, the celebrations of the 700th anniversary of the Swiss Confederation see the creation of *La Tour*. Built around Gil Roman, *La Tour*, as dark as it may seem at times, is lined with flashes of genius in scenes of childhood, initiation and death ... factors that also come into play in autumn in *Tod in Wien*, a ballet created for Mozart's 200th anniversary. Tired of major shows designed for giant venues, the choreographer decides to focus on more personal work with a resized company - twenty-five dancers as of summer. And it is at this very moment, when the company breaks up, that Jorge Donn, an emblematic figure, passes away. In 1993, Sylvie Guillem inspires Béjart to create a sumptuous *Sissi - l'Impératrice anarchiste* in which the sovereign appears as a "friend of the people, artists and poets". In 1995, Béjart is the first dancer to become a full member of the illustrious Academy of Fine Arts. *À propos de Shéhérazade* and *Vita Nova*, in which Dante's love for Beatrice becomes The Love and His Love in its eternal ideal, are created the same year. On the eve of 1997, a few days ahead of time, in December 1996, the dance world celebrates the 70th birthday of the choreographer. For the occasion, Le Métropole in Lausanne welcomes its most faithful spectators, as well as an exceptional handful of artists. In the room, we catch a glimpse of Ruggero Raimondi, Annie Chaplin, Mikhail Baryshnikov... On stage, amongst others, we applaud Sylvie Guillem, Carolyn Carlson and Larrio Ekson, Jean Babilée, Patrick Dupond, Jean-Claude Brialy...

Three weeks later in Paris, the creation of a new show that would later tour the world: *Le Presbytère n'a rien perdu de son charme, ni le jardin de son éclat*. The poignant voice of Freddie Mercury raises it to a fiery red. Mercury is no longer with us, victim to the plague of modern. During the chorus, Béjart raises his arms to the sky, with fists clenched tight, to show his certitude of the victory of life over death. Moreover, he gives up his rights to this ballet to the Freddie Mercury foundation against AIDS. On June 25, 1997, Maurice Béjart and Gianni Versace join forces to create an event that melds a dance show and a fashion show. Béjart gives his European premiere of *Barocco - Bel Canto*, a ballet as light as the birds who dance in it, in which the real and surreal intertwine in the most festive way. These jubilatory dances only pause under the effect of premonitory gunshots when top model Naomi Campbell points a gun at Gil Roman and shoots him down. These detonations put a chill in our heart and soul. Three weeks later, on July 15, a gun is pointed at Gianni Versace, in front of his house in Miami. The next years will see the Company touring extensively - Italy, France, Belgium, and then Russia. Far from yielding to sure values, Maurice Béjart completes this Stravinsky-Ravel triptych in 1998 with another creation: *Dialogue de l'ombre double*, with music by Pierre Boulez: Tokyo, Osaka, Nagoya, Takamatsu, Tokuyama, Hiroshima and finally the Bolshoi, with the creation of MutationX. Later the same year, Maurice Béjart creates the *Nutcracker* which is so filled with fantasy that every wild whim, even the most kitsch, can play a part. Devoid of philosophical pretension but bursting with charm and irony, this Nutcracker is perfectly in line with *Gaîté parisienne* and *Arepo*, ballets of memory in which the choreographer looks back on

RUSSIAN COMMERCIAL BANK

Η RUSSIAN COMMERCIAL BANK (CYPRUS) LTD ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.
THE RUSSIAN COMMERCIAL BANK (CYPRUS) LTD ACTIVELY SUPPORTS CULTURE.
РУССКИЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК (КИПР) СОДЕЙСТВУЕТ РАЗВИТИЮ КУЛЬТУРЫ И ИСККУССТВА.

his youth. In 1999, *La Route de la Soie* and *The Overcoat*, adapted from Gogol. In 2000, the Béjart Ballet will mark the switch to the 21st century by celebrating the key moments of the 18th. *L'Enfant-Roi* and *La Lumière des eaux*. In the next years, *Lumière*, *Seven Greek Dances*, *The Miraculous Mandarin*, *The Magic Flute*, *Bhakti*, *Variations pour une porte et un soupir*, before the fantastic *Brel et Barbara* in 2005. Maurice Béjart offers then, under the title *L'Amour - La Danse*, a suite composed of excerpts of ballets that invoke love and later *Zarathoustra*, *le chant de la danse*, an obvious reference to Nietzsche, one of the choreographer's favorite authors. For his 80th birthday, Maurice Béjart creates *La Vie du danseur racontée par Zig & Puce*. The poster of the show is split into four: Béjart at age 8, 28, when he staged *Symphonie pour un homme seul*, his Opus 1, at 48, the year of *Notre Faust*. And on the last, we can make a good guess that he is 68. While creating his new ballet, *Le Tour du Monde en 80 Minutes*, Maurice Béjart passes away on November, 22 2007.

Gil Roman, his artistic co-director since 1993 - whom Maurice Béjart had described already in 2006 as: "[the only person] to continue, preserve, and possess my creations and ballets... and no one else" - takes on as artistic director of the Béjart Ballet Lausanne in December 2007. The company, under the direction of Gil Roman, tours extensively throughout Europe and Japan in the autumn, before presenting a unique show in the Palais de Beaulieu in December - three choreographers, Mats Ek, Jean-Christophe Maillot and Gil Roman, and three guest dancers, Mikhail Baryshnikov, Bernice Coppieters and Ana Laguna dance four ballets with the company: *Aria*, Gil Roman's latest creation, *Fauves*, *The Place* and *Casino des Esprits*. The ballets are a success and the Béjart Ballet Lausanne gets ready to tour again throughout Europe - this season the company has danced already in Basel, Catania, Genoa, Paris, Lyon, Chambréry and Baalbeck in Lebanon.

Στίβος μας, Η ΖΩΗ!

Σε αυτό το Στίβο, Εσείς και Εμείς, συμμετέχουμε στον ωραιότερο αγώνα, για όσα κάνουν το Σήμερα καλύτερο, δημιουργώντας τα θεμέλια του Αύριο. Ενισχύουμε και στηρίζουμε όλες τις Αξίες που είναι κοινές για όλους μας: Πολιτισμό, Αθλητισμό, Περιβάλλον, Παιδεία και Υγεία.

Γιατί, χρόνια τώρα, Εσείς και Εμείς, μεγαλώνουμε μαζί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΕΥΘΥΝΗΣ

Together

With Pafilia I found my dream home

Buying property is complicated enough. Buying property abroad can add to the worry. Pafilia can help. Together we'll guide you through the whole process. From finding the right location and providing financial advice, to designing and building your new house and getting you moved in. Because we're passionate about property, we don't just sell you a property today and forget about you tomorrow. We promise to be with you every step of the way.

To find out more visit one of our many property exhibitions or just get in touch.

Call **25 82 82 86** or visit **pafilia.com**

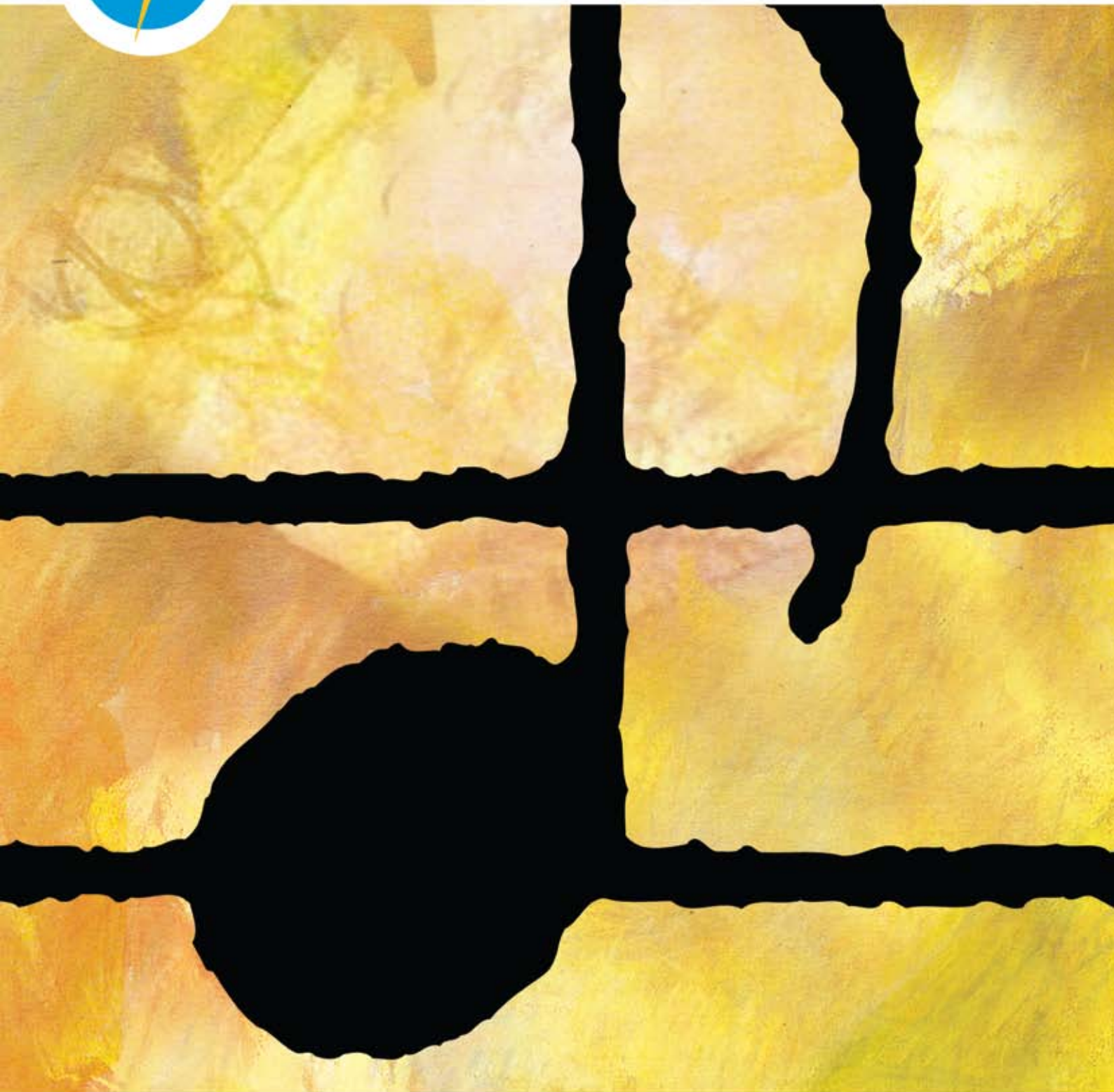

Pafilia

locate → purchase → build → care

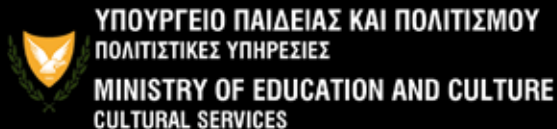
Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου | Ενέργεια ζωής!

Δεν υπάρχει ζωή χωρίς...
μουσική!

Ευρυπίδης

ΘΕΣΜΙΚΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ / INSTITUTIONAL SPONSORS:

ΜΕΓΑ ΧΟΡΗΓΟΙ / MAJOR SPONSORS:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ / SUPPORTED BY:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / MEDIA SPONSORS:

